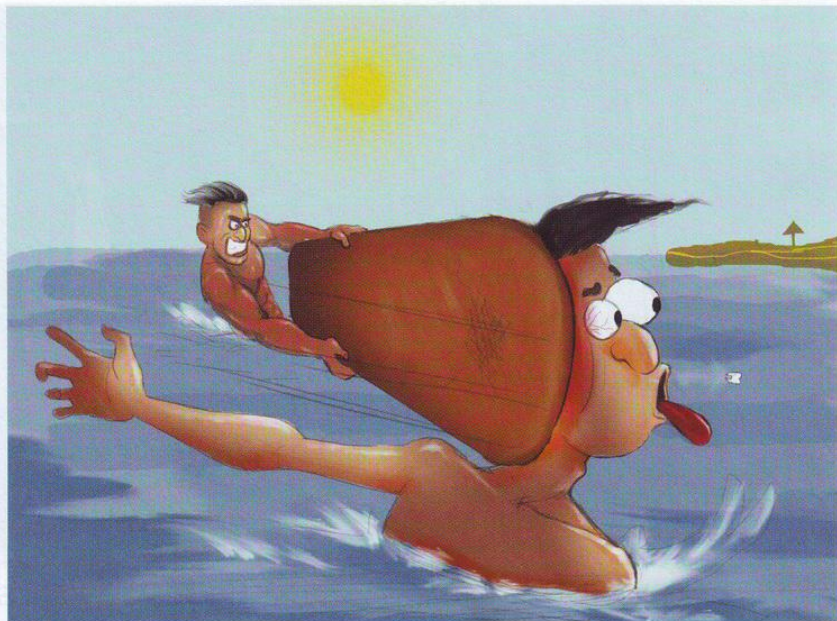

НЕСЕРЙОЗНО ПРО СЕРЙОЗНЕ

Як ви гадаєте, чи можна знайти привід усміхнутися, вивчаючи цілком серйозні, на перший погляд, матеріали або документи? Вважаю, що так воно і є. Досить лише проаналізувати окремі зразки агітаційно-масової роботи, які створюють деякі гарячі голови, і ви зрозумієте, що вибраним місцям із них позаздрять навіть класики гумористичного жанру.

Один із районних відділів ГУ МНС підготував листівку-інструкцію з правил рятування потопельників.

Перший пункт даної Інструкції наголошує: *«Для помощи тонущему человеку необходимо быстро найти лодку или плавучие предметы (доску серфинга, автомобильную камеру, надувной круг, пластиковые бутылки и т.п.). В лодку взять веревку».*

Невже дошка для серфінгу, що валяється без нагляду поблизу сільського водоймища, для вашої місцевості звична справа? Напевно, ви також завжди берете із собою на прогулянку віршовку, яку треба буде покласти у залишений на березі човен?

Та «пливемо» далі.

«Подплывать без плавательных средств к утопающему необходимо вдвоем-втроем».

Тобто перед тим, як кинути-ся на допомогу людині, що потопав, вам належить сформулювати на березі рятувальну дружину. Ну а коли до того часу рятувати буде вже нікого, можна буде хоча б «помізувати на трьох».

Якщо ж сформувати команду рятувальників все-таки не вдалося й рятувати потопельника доведеться самотужки, важливо пригадати деякі прийоми рукопашного бою.

«Крикнуть утопающему, чтобы он не хватался за вас и, подплыв сзади, обхватить рукой вокруг шеи, и поплыть с ним к берегу».

Шансів не задихнутися, від-

битися від вашого захвату та залишитися живим у нещасно-го буде зовсім небагато. Але він однак, ясна річ, спробує ними скористатися. У цьому разі вам не зайве прислухатися до поради з Інструкції.

«Если он тянет вас ко дну, необходимо оглушить его ударом или нырнуть поглубже, и тогда он отпустит вас. В этом случае утопающего лучше транспортировать, ухватив за волосы».

У вас ще не зникло бажання рятувати потопельника?

Особисто я серйозно замислився: може, одразу його оглушити, опустивши довгу прелюдію, передбачену третім пунктом Інструкції? Хоча, з іншого боку, а раптом жертва після цього не відключиться й не відпустить? Або відключиться, відпустить, та виявиться лисою?

Якщо ви не захопили із собою компас, то наступний пункт Інструкції може загнати вас просто у глухий кут.

«Когда человек утонул раньше, чем вы до него доплыли, следует по координатам на берегу запомнить это место и, ныряя, найти его».

Припустімо, вам все ж таки вдалося здолати усі перешкоди та дістатися берега. Далі на вас очікує не менш складне завдання.

«Вытащив пострадавшего из воды, необходимо очистить ему ротовую полость. Положив тело животом на колени, выдавить из легких воду и начать реанимационные мероприятия».

Від чого очищати ротову порожнину, Інструкція не уточнює. Навіть у тому разі, якщо, крім язика і зубів, ви там нічого не знайшли.

Якщо після всіх ваших душливих захватів, оглушливих ударів, волоссявиривних, зубочисних та животовидавлювальних прийомів жертва ще жива, залишається тільки одне: провести, нарешті, реанімаційні заходи. Щоправда, які саме заходи та алгоритм виконання їх, Інструкція не пояснює. Можливо, для цього знадобиться та сама віршовка, яку ми із самого початку повинні були покласти до човна?

Либонь, автори Інструкції вважали, що користуватися нею будуть лише досвідчені лікарі-реаніматологи, які мають ще й спортивні розряди з боксу, вільної боротьби та підводного плавання.

Далі вміщена *«Памятка для родителей»*, яка покликана допомогти формувати у дітлахів навички з безпечної поведінки із вогнем. Після короткого звернення автори пам'ятки одразу попереджують батьків: *«Куда бы вы не убрали спички, ребенок рано или поздно их найдет, даже ваше присутствие его не остановит, если уж он решил играть в пожарных или туристов».*

Згодьтеся, така порада не видається оптимістичною. Може, ліпше одразу вручити малюкові заборонену коробочку, якщо песимістичний фінал невідворотний.

«Не разрешайте детям

пользоваться петардами или ракетами дома».

Тобто контролювати, як діти використовують піротехнічні вироби на вулиці, батьки вже не в змозі, тому їм рекомендують зберегти від пожежі хоча б власне житло.

Далі автори пам'ятки просто благають батьків: *«Пусть ваш ребенок запомнит, что его невинные шалости могут привести к гибели не только его самого, но и других людей. Курение в постели опасно особенно, если ваше чадо принимало алкоголь».*

Ясна річ, зупинити «чадо», яке в п'яному угарі із цигаркою у зубах вирішило погратися у туристів, зможе далеко не кожна матуся та навіть і татусь.

Справжній трилер створили автори навчального посібника *«Бережи себе, малюк»* (розрахований на дітей молодшого та шкільного віку). У розділі *«Причини пожеж»* автори посібника запитують юного читача: *«Ну, а что робити, коли телевизор усе ж таки загорівся?»*. І самі відповідають: *«Не намагайся загасити полум'я сам. До прибуття пожежників перекрий газ, вимкни електропостачання»*. А потім починаються справжні випробування для юного рятувальника. Забувши про рекомендації не гасити вогонь самотійно, дорослі дядечки та тітоньки керують подальшими діями малюка: *«Спробуй мокрою ганчіркою загасити вогонь. Усі щілини під дверима заткни мокрим ганчір'ям. Наповни водою ванну та інші великі ємкості».*